

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 2, stk. 1 og stk. 2, litra a), og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ vedrørende princippet om retssikkerhed, beskyttelse af velerhvervede rettigheder og EU-retten effektivitet fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning — som den i hovedsagen omhandlede — hvorefter den første regulering af pensionen for den gruppe af tjenestemænd, som senest fra den 1. december 2021 havde ret til pension (samlet pension i henhold til Pensionsgesetz 1965 (lov om pension af 1965)), først skal foretages med virkning fra den 1. januar i det andet kalenderår efter pensionsrettens indtræden, mens den første regulering af pensionen for den gruppe af tjenestemænd, som først fra den 1. januar 2022 havde eller vil have ret til pension (samlet pension i henhold til lov om pension af 1965), allerede skal foretages med virkning fra den 1. januar i det første kalenderår efter pensionsrettens indtræden?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale ordinario di Bologna (Italien) den
7. februar 2022 — BU mod Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e
l'Immigrazione — Unità Dublino**

(Sag C-80/22)

(2022/C 158/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Bologna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BU

Sagsøgt: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione — Unità Dublino

Præjudicielle spørgsmål

1) Hvilke retlige konsekvenser fastsætter EU-retten for det tilfælde, at den anmodende medlemsstat i forbindelse med en tilbagetagelsesprocedure i medfør af artikel 18, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013⁽¹⁾ tilsidesætter den i artikel 4 fastsatte oplysningspligt eller pligten til at gennemføre den personlige samtale med ansøgeren i medfør af forordningens artikel 5, og skal artikel 4 og 5 i forordning (EU) nr. 604/2013 nærmere bestemt fortolkes

- således at den manglende udlevering af den i artikel 4, stk. 2, fastsatte informationsfolder til en person, der befinder sig i en af forordningens artikel 23 omfattet situation, eller den manglende gennemførelse af den personlige samtale med ansøgeren i medfør af forordningens artikel 5 i sig selv bevirker, at foranstaltningen om overførsel er uafhjælpeligt retsstridig med den konsekvens, at den anmodende medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af den pågældendes ansøgning om international beskyttelse,
- eller således, at foranstaltningen om overførsel kun er retsstridig, såfremt den pågældende har gjort gældende og fremsat bevis for, at procedurens udfald ville have været anderledes, hvis den anmodende medlemsstats myndighed havde opfyldt de forpligtelser, der er fastsat i artikel 4 og 5 i forordning (EU) nr. 604/2013,
- eller således, at den anmodende medlemsstats myndighed under ingen omstændigheder har pligt til at sikre den udlænding, som er genstand for en foranstaltning om overførsel til den anmodede medlemsstat, de oplysnings- og deltagesgarantier, der er fastsat i artikel 4 og 5 i forordning (EU) nr. 604/2013?

2) Skal artikel 27, stk. 1, i forordning (EU) nr. 604/2013, i sig selv eller sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes

- således, at bestemmelsen foreskriver, at de i forordningens artikel 4 og 5 fastsatte garantier skal sikres den udlænding, som er genstand for en foranstaltning om overførsel til en anden medlemsstat, idet denne pligt udgør et middel til at sikre retten til effektive retsmidler til prøvelse af en afgørelse om overførsel,

- og i bekræftende fald således, at en retsinstans, der behandler et søgsmål med påstand om annullation af en foranstaltning om overførsel i henhold til artikel 27 i forordning (EU) nr. 604/2013, har beføjelsen til at foretage en ny undersøgelse af realiteten i den afgørelse, hvorved den anmodede medlemsstats administrative myndighed efter ansvarlighedskriterierne i forordningens kapitel III har anerkendt, at den respektive medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af den pågældendes ansøgning om international beskyttelse?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).
